

26
Fe

Albert Paley

Steneby &
Röhsska museet

Albert payley

Steneby &

Röhsska museet

©Steneby, 2011

Steneby – The School of Craft and Design, Univeristy of Gothenburg
Stenebyskolan. Hemsjöjdsvägen 1, 660 10 Dals Långed
0531-710 00, info@steneby.se

©Röhsska museet, 2011

Part of Göteborgs Stads kulturförvaltning
(the City of Gothenburg Arts and Cultural Affairs Administration)
Röhsska museet. Vasagatan 37–39, 41 015 Göteborg
031-368 31 50, www.designmuseum.se

Fotograf / Photo credit: Håkan Karlbrand – Steneby

Fotograf / Photo credit: Frances Paley – Paley Studios Ltd.

Grafisk form / Graphic Design: Camilla Lindahl, Röhsska museet

Text / Content: Steneby och Röhsska museet

Tryck / Print: Göteborgstryckeriet

Papper / Paper: Munken Polar (inlaga / inside) and Arctic White (omslag / cover)

by Arctic Paper

Första upplaga / First edition: 500 ex

ISBN: 978-91-87039-01-0

INNEHÅLL

FÖRFATTARE OCH ARTIKLAR

Ted Hesselbom | Komposition i järn

Love Jönsson | Järnet på Röhsska museet

Jeff Kaller | Biografi

Jeff Kaller | Steneby

Heiner Zimmermann | Reflektioner

Albert Paley | Konstnären själv

BILDER

Arbetsprocess

Skulpturer

EFTERTEXTER

Tack till

CONTENT

AUTORS AND ARTICLES

Ted Hesselbom | Composition in Iron

Love Jönsson | Iron in the Röhsska Museum

Jeff Kaller | Biography

Jeff Kaller | Steneby

Heiner Zimmermann | Reflections

Albert Paley | The artist

IMAGES

Work process

Sculptures

CREDITS

Thanks to

Albert Paley – Komposition i järn

En prisad modernist från Philadelphia, USA har kommit till Stenebyskolan och Röhsska museet. Vi är mycket glada över samarbetet med Stenebyskolan vid Göteborgs universitet som har gjort detta möjligt. Albert Paley är en konstnär och en hantverkare med materialspecificering på järn. Hans förhållningssätt till järn är som en kompositörs till ljud. Med känslighet för materialets plastiska och böjbara möjligheter ger han oss som betraktar skulpturerna upplevelsen av att detta järnhårda material kan spela efter vilka toner som helst, med rätt dirigent. Att Paley först arbetade med guld kanske är ger en del av förståelsen för hans skicklighet att bemästra vilket material som helst utan hämnade respekt.

På Röhsska museet visar vi upp några av Albert Paleys mästerverk tillsammans med resultaten från hans ”artist in residence ” på Stenebyskolan under oktober 2011. Paleys trettioåriga konstnärskap och erfarenhet med att undervisa är en mycket lyckad tillgång för studenterna på Stenebyskolan och vi är stolta att få visa resultaten av deras samarbeten på museet 2012.

Järnsmede har en naturlig plats i Röhsska museets historia och är väl representerad i våra samlingar. Utställningen med Albert Paley ger oss ett gott tillskott i denna tradition. När jag ser Paleys verk tänker jag på jugend och tunnelbaneuppgångar i Paris från sent 1800-tal eller att hans offentliga utsmyckningar är som gigantiska smycken uppförstorade att passa arkitekturen. Formspråket är högintressant och jag ser flera paralleller både i mode och konsthantverk och därför är det just nu extra intressant att få visa upp Albert Paleys järnsculpturer på Röhsska museet. Futuristernas måleri av figurer i rörelse eller skulpterade modekreationer från Haute Coutures gyllene tider runt 1960. Transformers, dinosaurier och dataspel. Att tiden runt 1960 anses vara trendsättande (TV serien Mad Men) i det tidiga 2000-talet kan delvis förklara intresset för Paleys abstrakta skulpturer just nu.

Ted Hesselbom
museichef, Röhsska museet

Albert Paley – Composition in Iron

A celebrated modernist from Pennsylvania, USA, has arrived at Steneby and the Röhsska Museum. We are very happy with our collaboration with Steneby – The School of Craft and Design, University of Gothenburg, which has made this possible. Albert Paley is an artist and craftsman specializing in iron. His approach to this material is that of a composer’s approach to sound. Sensible to its plasticity and pliability, he gives us the impression that this iron hard material can play any notes, under the right conductor. The fact that Paley started out working with gold might partially explain his ability to master any material without constricting respectfulness.

At the Röhsska Museum, we are presenting a selection of Albert Paley’s masterpieces along with the result of his Artist in Residence at Steneby in October 2011. Paley’s career of thirty years as an artist combined with his teaching experience has been a very fortunate resource for the students at the school, and we are proud to show the results of their cooperation at the museum in 2012.

Blacksmithing has a natural place in the history of the Röhsska Museum and is well represented in our collections. The Albert Paley exhibition makes an excellent addition to this tradition. When looking at Paley’s work, I think of Art Nouveau and metro entrances in late nineteenth century Paris; his public artworks seem like giant jewels to me, scaled to fit the architecture. The formal aspect is highly interesting, and I see parallels in fashion as well as crafts, making this an especially interesting time to exhibit Albert Paley’s iron sculptures at the Röhsska Museum. Futurist paintings of moving figures or sculpted fashion creations from the golden age of haute couture around 1960. Transformers, dinosaurs and videogames. The fact that the time of 1960 is viewed as influential for the early 21st century might offer some explanation as to the current interest in Paley’s abstract sculpture.

Ted Hesselbom
Museum Director, the Röhsska museet

Järnet på Röhsska museet

Röhsska museet har under närmare ett sekel varit Sveriges enda specialmuseum för konsthantverk och design. Textil, keramik, glas och silver har varit museets dominerande områden, men det finns också samlingar av till exempel bokband, brons- och träskulptur och järnsmide. Faktum är att museets allra första utställning, som visades i tillfälliga lokaler 1911 – fem år innan det egentliga museet öppnade för publik – ägnades järnsmide från i huvudsak 1600- och 1700-talen. Här presenterades närmare 500 ting, de flesta speglade den nära koppling till vardagslivet som järnsmidets föremål gärna har. Merparten av föremålen hade lånats in från Nordiska museet i Stockholm. Här fanns kistbeslag, nyckelskyltar, gångjärn, portkläppar, dörrlås, kistlås och hänglås men också större föremål som dörrar, grindar, räcken, butiksskyltar, gravkors och ljuskronor.

Röhsska museets byggnad, som stod färdig 1913 efter ritningar av arkitekt Carl Westman, präglas av robusta former och en gedigen materialhantering. Inspirationen från medeltida byggnadsskick är tydlig. Handslaget tegel, tjocka murade väggar och synliga bjälkar ger karaktär till rummen och exteriören. På flera ställen finns också järnsmidesdetaljer av hög kvalitet, ritade och utförda särskilt för museet. Vi möter dem på fasaden såväl i interiörens ledstänger, trapp-räcken och belysningsarmaturer. Framförallt är det i museets monumentala och centralt placerade trapphus som de vackra smidesföremålen i inredningen fortfarande sätter sin prägel på rumsupplevelsen.

Bland de intressanta järnsmidesföremålen i Röhsska museets samlingar finns medeltida och senmedeltida kistor dekorerade med smidda ornament. Från 1500- 1600- och 1700-talen finns flera olika gallerverkskonstruktioner i form av portar, fönstergaller och blomställ. En samling bastanta lås och nycklar utgör en fantasieggande, närmast suggestiv föremålsgrupp. Tyngden och allvaret i de historiska låsen och nycklarna blir alltmer fascinerande i takt med att deras förbindelse med de ting vi idag använder i vår vardag försvagas. Många av oss har vant oss vid att ett ”lås” är en elektronisk dosa och en ”nyckel” är ett kort man drar genom dosan eller en bricka man håller upp mot den. Inför de vackra,

mångsekelgamla låsanordningarna kan man kanske beklaga att dagens elektroniska motsvarigheter sällan har något estetiskt uttryck att tala om.

Som Albert Paley berör i sin text i denna katalog kan den äldre järnsmideskonsten fortfarande spela en viktig roll som inspirationskälla för konstnärer och formgivare. De historiska föremålen presenterar ett ”formalfabet” som liksom det mänskliga språket kan utvecklas, manipuleras och omförhandlas. Ett museums ständiga utmaning är att sätta samlingarna i dialog med vad som händer på dagens scen. Röhsska museet har i flera utställningar de senaste åren samarbetat med skolor vars studenter gjort parafraaser på allt från äldre kinesiskt konsthantverk till europeiska barockföremål, moderna stolar och samtida mode. När museet nu visar resultatet av Albert Paleys workshop tillsammans med ett urval av äldre järnsmide läggs ytterligare en viktig bit i arbetet med att ge möjlighet att titta på samlingarna med nya ögon. Utställningen ger uttryck för ett engagemang i material, metoder, former och motiv som inte bara har en distinkt hemmahörighet i nuet utan också spelar ut en rik flora av historiska referenser och låter en kör av berättelser om människan och järnet komma till tals.

Love Jönsson
Intendent vid Röhsska museet

Iron in the Röhsska Museum

For over a century, the Röhsska Museum has been the only museum in Sweden specializing in crafts and design. Textile, ceramics, glass and silver have been our major areas of interest, but we also have collections of bookbinding, bronze and wood sculpture, and forged iron. In fact the very first exhibition at the museum, shown in a temporary space in 1911 - five years before the actual museum opened to the public - was focused on forged iron mainly from the 1600s and 1700s. Nearly 500 items were presented, most of them reflecting the close connection between blacksmithing and everyday life. The main share of these objects were borrowed from the Nordic Museum in Stockholm. There were ironworks from chests, key-hole covers, hinges, door locks, chest locks and padlocks, but also larger items like doors, gates, railings, store signs, grave crosses and chandeliers.

The Röhsska Museum building, finished in 1913 from blueprints by the architect Carl Westman, is characterized by robust shapes and a straightforward use of materials. The inspiration from medieval building traditions is obvious. Massive walls of handmade brick and visible beams give character to the rooms as well as the exterior. High quality ironwork can also be seen several places, designed and custom made for the museum. We see it on the façade as well as in interior railings and light fixtures. These beautiful details remain an important part of the spatial experience, especially in the monumental and centrally located stairwell.

Among the interesting forged iron objects in the museum collections we find medieval and late medieval chests with iron decorations. From the 16th, 17th and 18th centuries, we have several examples of latticework in the shape of gates, window grates and flower stands. An assortment of sturdy locks and keys constitute an almost suggestive group of items, which fire the imagination. The heft and gravity of these historical locks grow more fascinating as their connection to the objects used in our everyday lives is weakening. Many of us have become accustomed to a "lock" being an electronic box and a "key" the card swiped or held up to it. Looking at these lovely, centuries old contraptions, one might regret that today's electronic equivalents rarely have any esthetic aspect to speak of.

As Albert Paley writes in this catalog, older blacksmithing can still be an important source of inspiration for artists and designers. Historical objects present a "form alphabet," which like human language can evolve, be manipulated and renegotiated. The constant challenge for a museum is to create a dialog between its collections and the current scene. In several exhibitions through these past years, the Röhsska Museum has cooperated with schools whose students have made paraphrases of everything from ancient Chinese handicraft to European baroque objects, modern chairs and current fashion. As the museum shows the result of Albert Paley's workshop aside a selection of older forged iron, another important piece is added to the effort of offering an opportunity to view our collections with fresh eyes. The exhibition expresses a commitment to material, method, form and subject which is not only firmly anchored in the present, but also encompasses a rich variety of historical references, letting a chorus of stories about humanity and iron be heard.

Love Jönsson
Curator at the Röhsska Museum

Albert Paleys biografi

Albert Paley är en konstnär som kontinuerligt har prövat gränserna för sitt eget arbete, metoder och material i flera olika sammanhang. Han började sin konstnärskarriär vid mitten av 1960-talet som guldsmed, och vid 60-talets slut hade han börjat intressera sig för järnsmede. Han är sedan länge en internationell föregångare på metallskulpturens arena, där han är känd för att ha utvecklat smidet inom den offentliga konstens område. Han är fortfarande aktiv som konstnär och lever i Rochester, New York.

Paley har utfört över 60 internationella offentliga och privata plats specifika verk inklusive de banbrytande "Portal Gates" för Renwick Gallery vid The Smithsonian Institution i Washington DC. Hans verk återfinns även i ett flertal museisamlingar, bland annat Metropolitan Museum of Art i New York, The Victoria and Albert Museum och British Museums, London.

Personuppgifter:

Född i mars, 1944 i Philadelphia, Pennsylvania, USA

Jeff Kaller
Rektor på Steneby

Biography of Albert Paley

Albert Paley is an artist that has continuously pushed the boundaries of his work, of process and of materials through several contexts. He emerged in the mid-1960s as an artist goldsmith and by the end of the 1960s he became involved with the forging of steel. He is a long-standing international leader in the metal / sculptor arena where he is widely recognized for evolving blacksmithing into the context of public art and commissioning. Based in Rochester, New York, he remains an active artist.

Paley has completed over 60 international public and private site-specific works including the ground-breaking Portal Gates for the Renwick Gallery of the Smithsonian Institution in Washington DC. His works can also be found in several museum collections including Metropolitan Museum of Art in New York, The Victoria and Albert Museum and British Museums, London.

Personal:

Born March 28, 1944, Philadelphia, Pennsylvania, USA

Jeff Kaller
Director at Steneby

Steneby

Steneby är en lärandemiljö för materialbaserade utbildningar i konst och design. Vi består av två skolor: Stenebyskolan och Steneby - Institutionen för Konsthantverk och Design vid Göteborgs Universitet. Vi erbjuder både högskoleförberedande och yrkesinriktade utbildningar, och kandidat- och mastersprogram i metall, trä och textil. Kärnan i Stenebys verksamhet kan sammanfattas med tre ord: Utforskande, Material och Skicklighet. Vi har den Skicklighet som krävs för att säga nya saker med traditionella material och tekniker, och för att kombinera traditionella arbetsmetoder med nya material, processer och idéer. Utforskandet är essentiellt - utforskande genom material, genom process och genom sammanhang.

Vårt samtal med Albert Paley tog sin början när vi först började formulera vårt residency-program. Vi bjöd in honom eftersom Steneby har en lång tradition av smideskonst, och för att hans konstnärliga verksamhet kännetecknas av idéer och utveckling genom utforskande, material och hantverksskicklighet. Stenebys avsikt med programmet är att bjuda in konstnärer och designers att utveckla projekt och dela med sig av sin process till studenter, lärare och hela vår lärandemiljö. Under en intensiv tvåveckorsperiod i oktober 2011 skar, glödgade, hamrade, vred, böjde och sammanfogade Paley sitt stål till tolv smidda skulpturer tillsammans med våra studenter och lärare. Residency-perioden på Steneby inkluderade också en seminariehelg där Paley ledde en öppen workshop och höll ett inledningsanförande.

Vi är stolta att vara en del av detta samarbete med Albert Paley och Röhsska Museet, och glada att vara med och presentera det.

Jeff Kaller
Rektor på Steneby

Steneby

Steneby is a learning environment for material based artistic, design and vocational educations. We are two schools: Stenebyskolan - host to university preparation and vocational programs, and Steneby – the school of craft and design – University of Gothenburg, the host of BA and MA programs. The school has a long history and tradition of working with forged metal and our educations have evolved from skills based educations towards material based artistic educations – that is not to say that ideas of craft and skill are less important to us. We often talk about three key words at Steneby: Investigation, Material and Skill. We have the skills to say new things with traditional materials and techniques, and traditional ways of working with new materials, process and ideas. Investigation is key - investigation through material, through process and through context.

Our conversation with Albert Paley began as we started to formulate a residency program. We invited him because his artistic career represents ideas and development through investigation, material and skill. Steneby's intention for the residency is to invite artists and designers to develop projects and to share this process and reflections with our students, teachers and learning community. During an intense two-week period in October 2011, Paley cut, heated, hammered, twisted, bent and assembled steel into twelve forged sculptures together with our students and teachers. The residency period at Steneby also hosted a seminar weekend where Paley held an open workshop and delivered a keynote address.

We are proud to be part of this collaboration with Albert Paley and The Röhsska Museum, and are happy to be part of presenting it.

Jeff Kaller
Director at Steneby

Hur intryck skapar ny kunskap – en betraktelse av professor Heiner Zimmerman

Eftersom ”Järn & Stål”-avdelningen på Steneby har sådana unika tekniska möjligheter till storskaligt arbete föll det sig naturligt att bjuda in Albert Paley att utveckla ett gästprojekt. Han tillhör det fåtal konstnärer i världen som både ägnar sig åt storskalig metallskulptur och verkligen klarar av att utnyttja chansen att arbeta med varmsmide i en miljö som denna. Varje residency-projekt kräver gott om förberedelse, särskilt om man ber en konstnär som Albert Paley att under en tvåveckorsperiod producera en nyskapande och innovativ samling arbeten som ska visas upp offentligt. Dessutom krävs en hel del lagarbete. Under projektets gång bidrog studenter och lärare från Järn & Stål / offentlig gestaltning med sin tekniska och konstnärliga kunnskap för att skapa en arbetsmiljö som kunde bära ett intensivt projekt som detta, under en sådan kort tidsperiod.

Två veckors intensiv fysisk ansträngning, med maskinerna arbetande till bristningsgränsen, gav oss alla känslan av att vi bröt ny mark. Albert Paley är en konstnär som skapar verk genom varmsmidesprocesser i format, komposition och former som han aldrig genomfört tidigare. Och hela avdelningen, lärare och studenter förenade i samma arbete, upplevde den enastående kraft en sådan samverkan kan ge. Förståelsen av samarbetets effekter och hur det kan leda till ännu större resultat har levt vidare bland studenterna även efter residency-perioden.

Vi vet att sådana intryck och praktisk erfarenhet skapar ny kunskap hos studenterna, inom utbildningen och inom yrkesområdet. Albert Paley underströk sin samverkan med studenterna genom att engagera dem i en slags koreografi, som resulterade i en kreativ process med syfte att utarbeta, designa och konstruera skulpturer. Studenternas delaktighet i den konstnärliga processen skapade förståelse för Paleys mångskiftande arbetsmetod. På så sätt fick vi insikt i hur planering och organisation kan strukturera produktivitet, och underlätta kommunikationen av idéer inom ett projekt. Genom ett medvetet och omsorgsfullt användande av varmsmidesmetoder i den skulpturala estetiken visade Paley upp ett nytt sätt att tänka kring material och process för många av studenterna. En viktig influens är förståelsen för materialets historiska användning och teknik, och tanken att smidd metall kan bidra till formandet av varaktiga expressionistiska idéer. Introduktionen

till hans tankevärld och förhållningssätt gentemot själva varmsmideskonsten, där arbetet ofta kopplas till musik, poesi och andra uttrycksformer, gjorde ett starkt intryck på vår avdelning. Studenterna upplevde dessutom en vidare insikt i hur kompositionsmässig komplexitet och storleksförhållanden kan påverka själva verket och hur det uppfattas av betraktaren. Vi upplevde även hur varmsmideskonsten kan framhäva materialets form och uttryck, och hur materialet självt fångar rörelserna i arbetsprocessen och dess formbarhet.

Ur ett helhetsperspektiv skapade den här erfarenheten en ökad medvetenhet om hur ett förhållningssätt grundat i hantverk, kunnighet och material ger sannfärdighet åt verkets övergripande uttryck. Under arbetsprocessens gång pågick en kritisk debatt bland studenterna angående konstnärens roll, kring deras metoder och processer. Många upptäckte att de var tvungna att fatta beslut och värdera kritiskt för att kunna kommunicera genom sin konst. Vi strävar efter att kommunicera idéer, känslor och övertygelser, och att försäkra oss om att varje verk fullt ut visar sin egen konceptuella styrka och mening. Det handlar om att vara medveten om vad som är genomförbart, att hitta och utveckla våra egna möjligheter. Jag ser fram emot fortsättningen på den debatten.

Albert Paleys residency lockade internationella konstnärer att delta i en seminariehelg som innehöll en öppen workshop och ett inledningsanförande av konstnären själv, kritiska diskussioner med andra aktörer inom den offentliga konstens och gestaltningens område, och presentationer fokuserade på smideskonstens roll i detta sammanhang. Att undersöka och förstå det konstnärliga metallhantverkets inflytande och ansvar i offentlig gestaltning är en central aspekt av programmet Järn & Stål / offentlig gestaltning. Nära sjuttio besökare från tio länder deltog i seminariehelgen - somliga från andra skolor och många som på egen hand arbetar med sina konstnärskap. Genom seminariehelgen skapades en plattform på Steneby. Denna plattform skapade plats för ökat utbyte mellan studenter och yrkesarbetare utanför utbildningen. Den här erfarenheten utvecklade medvetenheten hos studenterna om att de är en del av en större, internationell konstmiljö, och en övergripande känsla av samhörighet spred sig bland alla medverkade. Genom samarbete

och dialog med lärare, studenter och andra yrkesutövare var det många som mötte nya idéer och nya sätt att tänka, särskilt i förhållande till offentlig gestaltning. Konstsmidet som helhet behöver denna typ av kritisk dialog för att finna inspiration, medvetenhet och utvecklingsmöjligheter.

Projektet förde även in Steneby och utbildningen Järn & Stål / offentlig gestaltning i ett större samtal, när medvetandet om vad vi gör och hur vi gör det inte bara ökade på ett personligt plan, utan även lokalt och internationellt. Och genom hela projektet har vi sett vårt eget utbildningsprogram ta ansvar och inta en ledande roll i skapandet av ny kunskap och nya infallsvinklar på konstsmidets område. Vi upplever en medvetenhet inför framtiden, och har målsättningen att fortsätta kombinera vårt residency-program med en konferens där idéer kan diskuteras med studenter och konstutövare.

Heiner Zimmerman,
professor vid Järn & Stål / offentlig gestaltning,
Steneby – Institutionen för Konsthantverk och Design, Göteborgs universitet.

How impact creates new knowledge – reflection by Professor Heiner Zimmermann

Knowing the uniqueness of the “Iron and Steel” facility at Steneby and its technical capability for creating large scale work, it made sense to invite Albert Paley to develop a project in residence. He is one of only a few artists in the world working in the field of large scale metal sculpture that is capable of taking full advantage of working with hot metal in such an environment. Every artist in residency project requires extensive preparation time, especially when you are asking an artist like Albert Paley to come for a two week period to generate a fresh and innovative body of work, which will be exposed to a public. It also requires a great deal of teamwork. During this project, the students and teachers from Iron and Steel / public space dedicated their technical and artistic skills to create a work environment that would support such intense project, in such a short period of time.

Through two weeks intense physical work and running our machinery to its limits, we all knew that we broke new ground. Albert Paley is an artist creating work with hot metal processes in dimensions, composition and forms he never accomplished before. And as a department working in with staff and students experiencing the tremendous workforce we can have together. The understanding of the effects of that cooperation and how this can lead to greater achievements has continued beyond the residency amongst the students.

We understand that through experience, such an impact does create new knowledge within the students, education and the professional field. Albert Paley emphasized his involvement with the students by engaging them in a kind of choreography that formed this creative process of conceptualizing, designing and constructing sculptures. The students’ involvement in his artistic process built an understating of his diverse methodology. Through this, we were given insight to how the planning and organization can structure productivity and can facilitate the communication of ideas within a body of work. By deliberately and consciously using hot metal processes in his sculptural aesthetic, Paley introduced a new way of thinking about material and process amongst many students. He is strongly influenced by an understanding of the materials’ historical use and technique, and the idea that forged metal can be a part of forming enduring expressionistic

ideas. Often relating his work to music, poetry and other forms of expression, the introduction to his thinking and attitude towards hot metal work itself, had a strong impact on the department. In addition students experienced a wider understanding of how compositional complexity and scale can affect the work itself and its presentation to the observer. We also experienced how the response of hot metal work can emphasize form and gesture of material, and how the material itself captures the motion of the working process and its plasticity.

In a holistic perspective this artist in residency experience created a greater awareness of the importance of how a craft, skills and material based approach shapes the truthfulness of the works overall expression. Throughout the working period a critical debate began amongst the students about the role of the artist, their methods and processes. Many students discovered they must make decisions and critical assessments to communicate through their art. We aim to communicate ideas, feelings and beliefs and ensure that the body of work shows the depth of their conceptual strength and meaning. This means being conscious of what is possible, to find and open up our own opportunities. I look forward to this debate continuing.

Albert Paley's residency attracted international artists to participate in a seminar weekend which included an open workshop and keynote presentation by the artist, critical debates with other professionals in the field of public art and public space, and presentations that focused on artistic blacksmithing within the context of public space. Investigating and understanding the influence and responsibility of artistic metalwork practice towards public space stands in focus within the Iron and Steel / public space program. The seminar weekend involved nearly seventy visitors from ten countries – some from other schools and many who work alone in their own practice. Through the seminar weekend, a platform was created at Steneby. This platform created space for a great deal more exchange between students and professionals outside the program. This experience developed the conscious amongst the students as being part of a greater international art environment and an overall feeling of togetherness emerged amongst all participants. Through the

interaction and dialog with teachers, students and other practitioners, many were introduced to new ideas and alternative thinking, especially in terms of how artists work in public space. The field of artistic blacksmithing needs this kind of critical dialog for its inspiration, awareness and advancement.

This project also placed Steneby and the Iron and Steel / public space program in a larger conversation as the awareness of what we are doing and how we are doing it increased not only domestically but locally and internationally. And through this project, we see our program taking a responsibility and leading position to generate new knowledge and approaches within the existing field of artistic blacksmithing. We feel awareness for the future, and have ambition to continue the combination of an artist in residency program in conjunction with a conference where ideas can be discussed with students and practitioners.

Heiner Zimmermann,
Professor at Iron and Steel / public space,
Steneby – The School of Craft and Design, University of Gothenburg.

Skulptur som en självständig konstform

Residency-perioden på Steneby baserades på mitt arbete med järnsmide. Från 1969 och framåt har mitt smidesarbete i järn och stål varit tvåfaldigt. För det första handlade det om att förstå den tekniska och historiska grunden för metallsmidets formspråk, och för det andra, grundat i förståelsen för material och process; att föra in dessa element i ett modernt sammanhang.

Min inledande inställning till smidesprocessen var fokuserad på formbarhet. Smidesprocessen handlar varken om att lägga till eller dra ifrån, utan snarare om omvandling och förändring genom räckning, dragning, klyvning, stukning, punsning, etc. Denna aspekt av orsak och verkan återfinns exempelvis i naturliga skeenden som hur organiska former utvecklas under tyngdkraftens påverkan, eller i betonandet av en genomgående linje i ett lyriskt sammanhang.

Till en början hade jag en väldigt renlärig inställning till materialet och min utveckling följde mediets historiska, tekniska framsteg. Mina tidiga arbeten bestod endast av traditionellt smidesjärn, och jag använde vällning, nitning och kragning för att sammanfoga delarna. Anledningen till denna historiskt inriktade period var att jag ville förstå materialets formspråk. Det var först flera år senare som jag började använda mig av svetsning. Mitt inledande arbete på 1970-talet fokuserade i första hand på objekt med koppling till arkitektur, som grindar och staket. Under 1980-talet använde jag samma formspråk för att utveckla en samling dekorativa konstföremål som lampor, bord, skänkar, etc. I slutet av 1980-talet och början av 1990-talet, när jag byggt upp min studio, kunde jag arbeta i större skala. Från den punkten började jag smida skulpturer med rent konstnärlig inriktning.

Det var i denna fas som jag kontaktades av Steneby angående residency-programmet. Att jag tackade ja berodde på att jag ville utveckla min dialog med den smidda metallen. Workshopen på Steneby erbjöd den möjligheten eftersom maskinhamrarna där är större än de jag har i min studio. Chansen att jobba med större ämnen och ta del av den upplevelsen var den viktigaste drivkraften, liksom att få en tvåveckorsperiod helt fokuserad på smide. Detta var en sällsynt möjlighet för mig eftersom studieverksamheten annars inte ger tillfälle till ett sådant fokus.

Jag har dessutom haft rollen som professor på ett flertal universitet i USA, och chansen att få delta i en kreativ miljö tillsammans med studenter och lärare var också ett viktigt skäl. Mitt mål med den här perioden var att skapa en serie skulpturer grundade i smidesprocessen. I slutändan utvecklades tolv skulpturer, tillsammans med en samling skisser.

Skulpturerna var inte förhandsplanerade eller omarbetade. Arbetet byggde därför på en improvisation direkt kopplad till de former som utvecklades under processens gång. De individuella delarna, alla med sina egna karaktärsdrag, skapade en dialog och ett förhållande till de andra och utvecklade därigenom en strukturell och kompositionsmässig kontext. Den här processen kan liknas vid utvecklingen av språk eller musik. För att hålla fast vid en process som bevarar avtryck och hammerslag i stålet fick de slutgiltiga verken behålla slagget från glödningen och behandlades endast med olja och vax.

Smidesprocessen framhäver dynamiken i den tredimensionella formen. När stålet kyls ner stelnar dess rörelse och skapar ett fruset ögonblick på samma sätt som kameran kan fånga en gest eller rörelse. Det faktum att stålet är oorganiskt och konstruerat gör den visuella upplevelsen ännu mer komplex. Men betraktaren upplever raka motsatsen. Ett sammanhang av smidig rörelse uppstår. Enda sättet att ta in denna insikt och känsla är som en paradox.

Tiden på Steneby överträffade mina förväntningar. Möjligheten att smida i större skala gav mig chansen att uppleva materialets rörelser i ett större sammanhang. Hammarnas styrka skapade en språkstruktur som lämnade avtryck i stålet. Detta blev till en drivande kraft under min tid på skolan. De här avtrycken resulterade därför i en mer dramatisk silhuett än jag tidigare upplevt. Trots att smidesprocessen bygger på omvandling och fysisk förändring handlar den visuella kontrasten om rumsliga linjer och silhuetter. Dessa arbeten förkroppsligar just det samspelet mellan linje och uttrycksfull livskraft. Skisserna i utställningen skapades efter skulpturerna. Avtrycken är uppenbara i teckningarna och har blivit en viktig del i själva kompositionen.

Samarbetet med studenterna och lärarkåren i smedjan gav ytterligare en dimension till min vistelse på Steneby. Energin i vårt lagarbete var nödvändig för de här verkens tillkomst. Studenter och lärare visade en iver och hängivenhet som berikade periodens lärandeaspekt. Föreläsningen och paneldiskussionen sammanförde människor från många länder, och samtalen som uppstod var entusiastiska och meningsfulla.

Smideskonstens estetik betraktas ofta med utgångspunkt i 1800-talets formspråk. Jag hoppas att de som varit involverade i det här projektet har påverkats så att de fortsätter att utforska en mer nutida inriktning kopplad till ett aktuellt socialt sammanhang.

Albert Paley
Konstnär på Steneby

Sculpture as an independent art form

The Artist in Residence at Steneby was built upon my involvement in forged iron. From 1969 until the present, my activities with forging iron and steel were twofold. First, it was to understand the technical and historical basis of the forged metal form vocabulary and second, based on that understanding of material and process; it was to bring those sensibilities into a contemporary context.

My initial response to the forging process focused on the aspect of plasticity. The forging process is neither additive nor subtractive but rather deals with transformational change through tapering, swaging, splitting, upsetting, punching, etc. This aspect of cause and effect is aligned to processes seen in nature such as the development of organic form in response to gravity, the emphasis on transition through the quality of line within a lyrical context and the like.

Initially, I was very much a purist in my approach to the material and my development paralleled the historical technological advances of the medium. My early works only dealt with traditional wrought iron and employed forge welding, riveting and collaring as a joining process. My reason for this historical passage was to understand the form vocabulary of the material. It was only many years later that I began to utilize the welding process. My initial work in the 1970's primarily focused on architecturally related elements such as gates, and fences. In the 1980's that forged vocabulary was also applied to the development of a body of decorative art objects such as tables, lamps, sideboards, etc. In the late 1980's and early 1990's, with the development of my forging studio, I was able to work on a larger scale. The forging was then applied to sculpture as an independent art form.

It was at this juncture that I was contacted by Steneby for the Artist in Residence position. My acceptance of this commitment corresponded with my wish to expand my dialog with forged metal. The workshop at Steneby offered this opportunity because the forging hammers at Steneby are larger than the ones I have in my studio. Therefore, the ability to work larger stock and experience that reality was the main impetus as well as to have that two week period of time to totally focus on forging. This was a rare opportunity for me as the demands of my studio do not allow this kind of time.

In addition, I have been a professor at several universities in the United States and the opportunity to deal in a creative environment with the students and the faculty was a major consideration. My intent during that period of time was to create a body of work based on the forging process that would result in a series of sculptures. The end result was the development of twelve sculptures as well as accompanying drawings.

These sculptures were not preconceived or redesigned. The work therefore was one of improvisation responding directly to the forms that were developed during the working process. The individual elements, having their own character, would create a dialog and relationship one to the other thereby developing structural and compositional context. This process is similar to the use of language or the development of music. The final finishing of the work, in order to keep it in character with the process which recorded the imprints and hammer marks on the steel, retained the iron scale resulting from the heating process and was then oiled and waxed.

The dynamism of three-dimensional form is emphasized through the gesture of the forging process. When cooled, the motion of the steel is frozen and suspended in time very similar to a camera that freezes gesture and motion. This visual experience is compounded by the fact that the steel is inorganic and structural. What the viewer experiences however is just the opposite. The context becomes one of fluid gesture and motion. The only way to perceive this understanding and emotional context is through paradox.

The time at Steneby has more than fulfilled my expectations. The ability to forge larger forms allowed me to experience the movement of the material within a greater context. The power of the hammers developed a textural vocabulary within the imprinting of the steel. This became a driving focus during my time there. Therefore the imprinting resulted in a more dramatic silhouette than I had previously experienced. Although the forging process deals with the aspect of alterability and change of mass, visually the contrast is one of line and silhouette in space. This body of work represents this interplay of line and expressive vitality.

The drawings in the exhibition were developed after the sculpture. Imprinting is obvious in the drawings and has become a major compositional element. The studio involvement with the students and faculty brought an expanded dimension to my involvement at Steneby. The energy of the team relationship was necessary to bring these works to fruition. There was an eagerness and commitment from the students and faculty, which enriched the educational dimension of that period in time. The lecture and panel discussion which took place during the Artist in Residency period brought many nationalities together and the conversations resulting from these events was enthusiastic and meaningful.

Much of the forged aesthetic is usually viewed within a 19th century vocabulary. It is my hope that through this engagement the perceptions of those involved will be afforded avenues of exploration into contemporary sensibilities and social relevance.

Albert Paley
Artist at Steneby

Tack till / Thanks to

Detta projekt har många att tacka. Det hade inte varit möjligt utan hjälp och stöd av / This project has many to thank. It would not have been possible without the help and support of Albert Paley and the people at Albert Paley Studios, especially:

Frances Paley
Tyler Guay
Jennifer Laemlein
Elizabeth Cameron

Fotograferna / The photographers
Håkan Karlbrand – Steneby
Frances Paley – Paley Studios Ltd.

Personal på Röhsska museet / Staff at the Röhsska Museum

Ted Hesselbom
Annette Prior
Camilla Lindahl
Mikael Lammgård
Sulaiman Kakande
Charlotte Skalegård
Louise Brännström
Birgitta Wähländer

Studenter och personal på Steneby / Students and Staff at Steneby

Studenter / Students:
Ulrika Aneer
Justus Braunschweig
Joshua Goss
Maria Nieminen
Hannes Nilsson

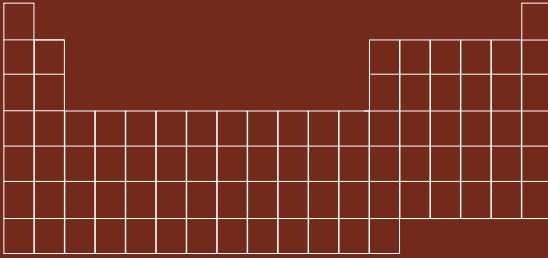
John Arvidsson
Su Jy Lee
Amanuelabiy Abraham
Pär Forsgren
Carl-Johan Gunnarsson
Jokum Jensen
Magnus Larsson
Christopher Porcarelli
Lina Söderberg
Jens Erlandsson

Personal / Staff:

Jeff Kaller
Heiner Zimmerman
Otto Samuelsson
Jan-Olov Hilmersson
Valdemar Lindekrantz
Håkan Karlbrand
Anna-Lill Nilsson
Barbro Erlandsson Bratt
Karl Hallberg
Frida Gregemar
Ossian Gustavsson

Det här projektet blev möjligt med ekonomiskt stöd av / This project was made possible by funding from Bengtsfors kommun, Västra Götalandsregionen, University of Gothenburg, The American Swedish Historical Museum, Philadelphia, Philadelphia with support from the Barbro Osher Pro Suecia Foundation and The Metals Museum, Memphis, Tennessee and F:a Stålråvaror, Hedekas.

Kemisk beteckning: Fe (från latinska ordet Ferrum)

Atomnummer : 26

Smältpunkt : 1535 grader Celsius

Kokpunkt : 2750 grader Celsius

Rent järn är silvervit och inte särskilt hård för att vara metall. Det är formbart och kan magnetiseras. Järn förenar sig lätt med andra grundämnen, främst svavel och syre. I torr luft förändras inte järnet, men kommer det i kontakt med vatten bildas det järnoxid, dvs rost med en rödbrun färg.

Chemical Name: Fe (from the Latin word Ferrum)

Atomic number: 26

Melting Point: 1535 degrees Celsius

Boiling Point: 2750 degrees Celsius

Pure iron is silvery white and not very hard to be metal. It is malleable and can be magnetized. Iron combines readily with other elements, primarily sulfur and oxygen. Dry air does not change the iron, but when it come into contact with water the iron oxidize, in other words it rust with a reddish brown color.

GÖTEBORGS UNIVERSITET
STENEBY KONSTHANTVERK OCH DESIGN

